தத்துவவிவேசினி

இந்து சுயக்கியான சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V,—No. 9.] MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY, 28, 286 A. S. [Monthly, 4 Annas

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.—குறள்.

பதப்பிரயோகம்.	சங்கடங்கள்.
அபிமானம்என்பது என்ன ?	சமயபுராதனம்.
ஜாதிபேதத்தால்விளையும்	வர்த்தமானம்.

பதப்பிரயோகவிவேகம்.

பதப்பிரயோக விவேகமற்ற பண்டிதர்கள் கையிலும் பத்திராதிபர்கள்கையிலும் அகப்பட்ட சாத்திரங்களும் பத்திரிகைகளும் படும்பாட்டை எம்மனோரால் கண்டு சகிக்க முடியாமையா யிருக்கின்றது. தாம் தாம் பிரயோகிக்கும் பதத்தின் யதார்த்தம், காரணார்த்தம், சம்பந்தார்த்தம், லட்சியார்த்தம் முதலிய அர்த்தங்களைத் தேறித் தெளிந்த பின் அந்தந்த பதங்களை யூகம் யுத்திகளாற் பாகுபடுத்திப் பிரயோகித்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் செய்யச்சக்தி யில்லாதவர்கள் வீண்விஷயங்களில் தலைமுட்டிக்கொண்டு அவமானம் அடையாமல் உப்புகண்டம் பறிகொடுத்த பார்ப்பினிபோல இருப்பதே உசிதம். இத்தகையோரை இடம்பெற்றுழி யெடுத்துக்காட்டுவோம்.

நாம் கண்ணுற்றசுதேசாபிமானியென்னும்பத்திரிகையொன்றில் அடியிற்கண்டவாறு எழுதியிருக்கின்றது:—

தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலையிற் சிலவாரங்களுக்கு முன்நிகழ்ந்த ஒரு சங்கத்தின் வருடோற்சவச் சிறப்பினையும் அத்தருணத்தில்இந்துக்களுக்குச்சீர் திருத்தத்தைச்செய்வான் வெளிவந்து பல பாஷாபண்டிதர்கூடி யிருந்த அவைக்களத்து இந்துக்களின் தற்கால நடையாதி பலவிஷயங்களை விரித்துவரைந்து மகாராஜராஜஸ்திரீ இரத்தினசபாபதிமுதலியார் வாசித்த பத்திரத்தின் சிறப்பினையும் சுதேசாபிமானியில் எமது பத்திரிகாபிமானிகளறியுமாறு வரைந்திருந்தோம் இவ்விஷயங்களை யொட்டியே சென்னையிலுள்ள விற்பனரொருவர் போலித் தேசாபிமானம் பாராட்டிச் சுதேசாபிமானி என்னும் பெயர்பூண்டு தம் அபிப்பிராயத்தை விளக்கிய நிருபத்தைத் தத்துவவிவேசினியிற் கண்ணுற்றோம் தத்துவவிவேசினி வாயிலாய்த் தமது அபிப்பிராயங்களை விளக்கிய நிருபநேசரான சுதேசாபிமானி நிதம் பெயர்படைத்த எம்பத்திரிகைக்கே தமது நிருபத்தை யனுப்பாததென்னோ அனுப்பினால் ஒருகால் நிருபம் பிரசரிக்கப்படாதென்னும் கருத்துக்கொண்டு பொய்யறிவு எனற்கேற்ற நூன் மெய்யறிவு எனத் திருநாமம் பூண்டாங்குச் சுதேசாபிமானிப் பெயர் பூண்ட நேசர் தம்நிருபத்தைத் தத்துவவிவேசினியிற்றோற்றுவித்தார் போலும் நிருபநேசர் மேற்கண்ட பத்திரவிஷயமா யெமது அபிப்பிராயத்தை மாறுகொள்ளுந் துணிவுடையரேல் தமது நிருபத்தை யெம்பத்திரிகையிற் றோற்றுவித்தல் உசிதமாகும் அங்ஙனம் செய்யலாம் இடந்தருவேம் அன்றியும் நிருபநேசர் விளக்குமாறு நியாயங்களை வெட்டி எமது அபிப்பிராயம் மெய்யறிவென்னும் பீடத்தின் மேலோங்குவதென்றறிஞர் அங்கீகரிக்கும்படி விடையுந்தருவேம்.

இதிற்குறித்த வருடோற்சவ சிறப்பில் இந்துக்களின் தற்கால நடையாதிகளைப்பற்றி வாசித்தவர்பெயர் இரத்தினசபாபதிமுதலியாரல்ல ம-ா-ா-ஸ்ரீ இரத்தினசாமி முதலியாரவர்களே. இவரதுபிரசங்கத்தைப்பற்றியெழுதினவரும் சுதேசாபிமானியல்லர் இந்து அபிமானியே. "மெய்யறிவு "என்னும் நூல் பொய்யறிவு எனற்கேற்றதென்ற உரை நியாயமுகத்தாற் பிறக்காமல் நிராதரவாய்ப் பிறந்தமையால் வெற்றுரையே. "சுதேசாபிமானி" யில் தம் நிருபம் பதிக்கப்படாதென்கிற கருத்தினால் அதற்கெழுதவில்லையென்பது அவர்கருத்தாக விருக்குமென்று யானெண்ணவில்லை. அம்மூலபத்திரிகை தத்துவவிவேசினியின் இங்கிலீஷ்பாகத்தில் பதித்திருக்கின்றமையாலும் அதைவாசித்தவர்கள் அதன்மாறுபட்ட கருத்தையும் அதன் சமாதானத்தையும் வாசிப்பதே உசிதமென்றும் எண்ணிவரைந்திருப்பார்போலும். அதனால் தம்பத்திரிகையில் எழுதாமல் விட்டதைக்காரணமாகக் கொண்டு விடையெழுதாமலிருப்பதுபத்திராதிபர்பாங்கும் சுதேசாபிமானமும் அன்று. இவர் எழுதவேண்டிய நியாயம் நி தம்பெயர்படைத்த இவர்தம்பத்திரிகையின் விளக்குமாறு வெளிவரின் நம்பத்திரிகையை இவர்க்கனுப்பத் தடையில்லை. அவர் இவருடைய நி தம்பெயர்படைத்த பத்திரிகைக்கு அனுப்பா விடினுந்தானென்? விவேசினியிலுள்ளதைப் பெயர்த்துப் பதித்து விடைபகரலாகாதா?

"அபிமானம்" என்பது என்ன?

இஃது அமரம்பேடு.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. முத்துசாமிமுதலியாரவர்கள் எழுதியது.

மதாபிமான மென்பது எது? நமது தேசத்தில் பூர்வீகத்திலாவது ஏக மதமா யிருந்ததா? இந்துமதமெனப் பெயர் பூண்டு, பல உட்பிரிவு மதங்களா யிருக்கின்றவை யொன்றையொன்று இகழ்ந்துகொண்டு வேதாந்த மீறுக அவ்வாறே முடிந்தது. விஷ்ணு ரிஷபமாகிச்சிவனைத் தாங்கினானென்றும், வீரபத்திரன் கிருஷ்ணனைத் தோலையுரித்தானென்றும், பஸ்மாசுரன் தன் கையை எவன் தலையில் வைக்கிறானோ அவன் சாம்பலாய்ப் போகும்படி கேட்டவரம் சிவன் தந்த பிரகாரம், அவனை பரிட்சிப்பதற்கு சிவன் தலையில்தானேகையை வைக்கவரவே சிவன்விரைந்தோடி ஒருகாயில் மறைய அந்தச்சிவனைக்காப்பாற்றும்பொருட்டு விஷ்ணு மோகினியாய்வந்து அந்த அசுரனை மயக்க அவன் தழுவப்போகையில், நீ அசுசியாயிருப்பதால் ஸ்நானஞ்செய்து வந்தால் சுகிக்கலாமென்று மோகினி சொல்ல, அவனப்படியே ஸ்நானஞ் செய்கையில் அவனதுகை அவன்தலையிற்படவே சாம்பரானான். இவ்விதமாய் விஷ்ணுவின் புத்தியுத்தியால் சிவன்தப்பிப்பிழைத்தானென்றும், சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்மாரமென்னு மூன்றுகிருத்தியங்களை நடத்துவதற்கு விராட்டினிடமாக, பிரம்ம,விஷ்ணு,ருத்திரனென மூன்றுகர்த்தர்களைச் சகளீகரித்தார்களெனச் சைவர்கள் சொல்வதை வைஷ்ணவர்கள் மறுத்து, ஸ்ரீமந்நாராயணனிடமாய் பிரமன் தோன்றி பிரமனது நாபிக்கமலத்தில் சிவன் உற்பவித்தானென்றும், இந்துமத உட்சமயங்களே ஒன்றற்கொன்று மாறுபடச் சொல்லிக்கொண் டிருப்பதுமன்றி, ஒரு உட்சமயத்தார் சொல்வதை மறு உட்சமயத்தார் ஒப்புக்கொள்வதையுங்காணோம். விஷ்ணுவாலயத்தில் சாயங்காலம் திரைபோடுவதை வைஷ்ணவர்கள் அதுஇரணியனைச்சம்மரித்தவேளையாகையால்ஸ்வாமிமூர்த்தண்டியமாயிருப்பர் அப்போதுஅவரை தரிசிக்கக்கூடாததுபற்றித்திரைபோடப்படுகிறதென்கிறார்கள். சைவர்கள் அது பிரதோஷகாலமாகையால், அப்போது தங்கள் சிவன் நிர்த்தனஞ்செய்வதை தரிசிக்க பிர்ம,விஷ்ணுமுதலான தேவர்கள் வந்துவிடுகிறதினால் தங்களிருப்பிடத்தி லிராததுபற்றி தரிசனைக்கு யோக்கியதை யில்லையென்பதாகத் திரைபோடப்படுகிறதென்கிறார்கள். இரணியாட்சன் புாயாகச் சுருட்டிக்

கொண்டுபோய்ச்சமுத்திரத்திலொளித்துவைத்தபூமியைக்கண்டெடுத்துவருவதற்காக தங்கள் விஷ்ணுவராகாவதாரம் எடுத்தாரென்று வைஷ்ணவர்கள் சொல்வதற்கு மாறாக, இன்னான் பெரியவனென்பதைப்பற்றிப் பிரமனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் உண்டான வாதத்தை யொழிக்கவேண்டி (இந்த வாதம் தேவலோகத்தி லுண்டாயிருந்திருக்கவேண்டியதோ பூலோகத்தி லுண்டாயிருந்திருக்க வேண்டியதோ?) சிவன் திருவண்ணாமலையென்று இப்போது வழங்கும் ஸ்தலத்தில் அக்கினிஸ்தம்பமாக விஸ்வரூப மெடுக்க, அவரது முடியைக்காண பிரமன் அம்ஸரூபமெடுத்ததுபோல, அடியைக்காண விஷ்ணு வராகவதார மெடுத்தானென்று சைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பிரமன் விஷ்ணுவை அபிஷேகஞ்செய்து பூசிக்க, அந்தச்சலத்தை சிவன் விஷ்ணுவினுடைய பாதத்தின் வழியாய்த் தன் ஜடையில் பிடித்துக் கங்கையாகத் தரித்தானென்கிற கதை விளங்கும்படி நாலைந்து வருடத்திற்கு முன்னே குச்சிலிக்கடையண்டைபட்டணம் பெருமாள் கோயிலுக்கெதிரில் ஒரு நூதன மண்டபத்தில் செதுக்கப்பட்ட பதுமை விஷயத்தில் மதாபிமானிகள் பட்டபாடு யாவருக்குந்தெரியுமே. ஒன்றற்கொன்று இவற்றிலுள்ள உயர்வு தாழ்வுகளை நான்விவரித்துச்சொல்லவேண்டியது அவசியமில்லை. வாசிப்பவர்களே தெரிந்துகொள்வார்கள். இதனால் உட்சமயமாயினும் புறச்சமயமாயினும், உண்மையிருப்பினும் இராவிடினும், உண்மையில்லாமையினால் நம்பிக்கையற்றிருப்பினும், அவரவரும் புறச்சமயத்தை நிந்தித்துக்கொண்டு தன்தன் பூர்வீகமதத்தைச் சிறப்பிப்பதே மதாபிமானமாக்கும். ஆயினும், முன்போலல்லாமல், இப்போது கட்சிப் பிரதி கட்சி மதச்சபைகளும் விபரீதப்பிரசங்கங்களும் ஒழிந்தன.

பற்பலதேசங்களில் சுயக்கியான சங்கங்கள்ஏற்பட்டிருப்பதினாலே, இத்தேசத்திற்கும் யாதொரு நன்மை உண்டாகாமற்போகவில்லை. இந்துமதங்களிலெதுவானாலும், கிறிஸ்துமதமானாலும், மகமதிய மதமானாலும், எதுவாவதொன்றை உண்மையானதாகக் கண்டறிந்து ஏகமதமாக நிலைநாட்டி, இப்போதுண்டாகி யெழும்பி வருகிற நாஸ்திகமதத்தை ஹிதம் செய்யவேண்டு மென்கிறஅபிப்பிராயஞ்சிலருக்குண்டாயிருக்கிறது. கடவுள் ஒருவரே என்று தமிழ்முதலிய பாஷைகளில் சொல்லியிருப்பினும், பூர்வத்திலும் இந்த அபிப்பிராயமுளதென்று ருசுப்பிக்க சிலர் பழமையாகிய சமஸ்கிருத பாஷை[illegible]லை பகவத்கீதையிலும் உபநிஷத்திலும், சில ஸ்லோகங்களைச் சில சிறுவர்களுக்குக் கற்பித்து ஒரு பெருஞ் சபையில் அவர்களைக்கொண்டு, கடவுள் ஒருவரேயென்றும், பாமரர்க்காக விக்கிரகாராதனை முதலியவை ஏற்படுத்தப்பட்டனவென்றும், அரங்கேற்றுவித்தார்கள். அதைக்கேட்டிருந்த சபையாரில் பெரும்பாலார் மிக்க மனமகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டாடினார்கள். இவர்கள் எப்போதாவது கேளாததை நூதனமாய்க்கேட்டதாக மகிழ்ந்தார்களோ! அல்லது குழந்தைகள் அவ்வளவு தெரிந்துகொண்டனவேயென்று வியந்தார்களோ! இது எப்படியாவதிருக்கட்டும்; இது நடந்து இப்போது ஒருமாசமாகிறது; அப்படி மகிழ்ந்தவர்களுள் பாமரர்களாயிருந்தவர்கள் கல்வியிலும் வயதுசென்றிருப்பதினாலும் அக்குழந்தைகளைப்பார்க்கிலும் அறிவு விளங்கினவர்களாயும் வியாபகஸ்தாளாயுமிருக்கின்றவர்களாதலால், அக்குழந்தைகளின் உபதேசத்தினால், ஐயோ! நாம் இதுவரையில் பாமரராயிருந்துவிட்டோமே யென்று மனஸ்தாபப்பட்டு, பாமர கிரியைகளை விடுத்து கடவுள் ஒருவரேயென உண்மைஞான மடைந்தவர்களா யிருப்பார்கள். அப்படிக்கன்றி, ஸ்மசான வைராக்கியம், பிரசூத வைராக்கியமென்பதுபோல, உபதேசங் கேட்ட விடத்திலேதானே அந்த மதவைராக்கியத்தைவிட்டுபழையபடி பாமரர்களாகவேயிருப்பார்களாகில் இவர்களையும் அக் குழந்தைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டியதுதான். சிலர் சரியை கிரியைகளை விட்டு யோகநிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்; இவர்கள் அந்தநிலையில் சரியான பயன் காணாவிடில் அதற்கு மேற்பட்ட ஞான நிலைக்காவது, சுயக்கியானநிலைக்காவது வரவேண்டியவர்கள்தானே. சிலர் சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மூன்று நிலைகளை விடுத்து, ஞானநிலையை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இவ்விதமாய் உண்மையறிதற்கு வரவர விசாரணைக்கிடமுண்டாகி படித்தரங்கள் மாறி வருகின்றன. கால்வலுமையுள்ளவன் இரண்டு மூன்று படி ஒருமிக்கத்தாண்டி சீக்கிரத்தில் நிலைக்குவந்து சேர்ந்தால், கால் வலுமையில்லாதவன் ஒவ்வொருபடியாய் நகர்ந்து கடையில் நிலைக்கு வருவதுபோல, புத்திநுட்பமுள்ளவர்கள் அதிதீவரத்தில் இடையிலுள்ள (ஞானமே சொல்லும்) கற்பனைப் படிகளைக் கடந்து உண்மை நிலைக்குவந்தால், புத்திநுட்பத்தில் குறைவுள்ளவர்கள் ஒவ்வொன்றாய் ஆராய்ந்து, வெகுகாலஞ் சென்றாயினும் உண்மை நிலைக்கு வந்துசேருவார்கள். 'சுடர்விளக்காயினுந் தூண்டுகோலொன்று வேண்டும்' என்னும் பழமொழிப்படி, உண்மையைக் கண்டறிந்தவர்கள் அதை அடிக்கடி எடுத்துச்சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மாத்திரமே, மற்றவர்கள் அதை மறுக்கவேண்டியாகிலும், முன்னிருந்த நம்பிக்கையிலே தானேயிருந்து விடாமல் ஆராய்ச்சி செய்யத்தொடங்கி, தங்கள் தவறுகளைத் தாங்களேகண்டு கொண்டபின்பு, உண்மைநிலைக்கு வர முயலுவார்கள்.

நமது பூர்வீக ஆசாரங்கள் துராசாரங்களாயினும் அவற்றைக் காத்துக் கொள்ளவேண்டு மல்லவா? உடன்கட்டை ஏறும் ஆசாரமும் செடில் குத்தியாடல், நெருப்பு மிதித்தல், முதலிய ஆசாரங்களும் துரைத்தனத்தாரால் நிறுத்தப்பட்டது. அபிமானிகளுக்கு இன்னும் விரோதமாகத்தா னிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன்னே தாரையென்னும் எமகாள கோஷத்தைத் துரைத்தனத்தார் நிறுத்தினபோது, அதினால் தங்களுடைய ஆசாரத்திற்குக்கேடுண்டாகிறதென்று நாடு தேசங்கள் கூடி ஆட்சேபித்துக்காரியசித்தி யடையாவிடினும், உண்மையான அபிமானிகளென்று தாங்கள் மதித்திருந்த பெயரை ருஜுப்படுத்தினார்கள். பிரேதத்திற்கு எமகாள முதலிய வாத்தியகோஷம் அவசியமோ? அதினால் நரகத்திற்குப் பாத்திரமான ஆன்மா மோட்சத்திற்குக் கொண்டுபோகப்படுமோ? (நாலடியார்) 'சிறுவரை நின்றே எறிப்பறையினை,' 'சாற்றுமேதொண் தொண்டொடுஎன்னும் பறை,' என்றதனாலும், இக்காலத்தும் மிக்கஏழைகள் பிரேதத்திற்குமுன் தமுக்கு மாத்திரம் அடித்துக் கொண்டு செல்வதினாலும், இது பூர்வீக வழக்கமாயிருந்திருக்கவேண்டு மென்றும், அதுவும் பிரேதம் வருவதைக்கண்டு பிறர் ஒதுங்கும்படி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகஉத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கலாமென்றுந் தோன்றுகிறது. (நாலடியார்) 'நார்த்தொடுத்தீர்க்கிலென் நன்றாய்ந்தடக்கிலென்,' என்பதினாலும், திருவள்ளுவர் தனது பிரேதத்தைப் புரிகட்டி யிழுத்துக்கொண்டு போய் வேலியில் எறிந்து விடும்படிக் கட்டளையிட்டாரென்பதினாலும், பிராமணர் முதலிய சில ஜாதியார் யாதொரு வாத்திய கோஷமில்லாமற் செல்வதினாலும், யாதொருகோஷமும் அவசியமில்லை யென்பதாயிற்று. அப்படியிருக்க, நம்முடைய ஆசாரங்களுள் துராசாரமாகத் தோற்றுமவற்றை நாமே விலக்குவோமாகில், நமக்கு எவ்வளவு பெருமையா யிருக்கும்! அப்படிக்கன்றி, மனக்கலக்கத்திற்கு ஏதுவாயிருக்கிற எமகாளகோஷ முதலிய அற்ப ஆசாரங்களை நிறுத்திவிட துரைத்தனத்தார் எத்தனித்தபோது, அப்படிச் செய்யக்கூடாதென்று ஆட்சேபித்த நம்மவர்களிடத்தில் துரைத்தனத்தாருக்கு என்னவிசேஷஅபிப்பிராயமுண்டாயிருந்திருக்கலாமோ அதை நாமே யோசித்தறிந்து கொள்ளலாம்.

பெண்டுகள் மயிரிழவு, மாரிழவு காலடவு கட்டியழல் என்னும் ஆசாரங்களை நடத்துகையில், கட்டியழும்போது, வாசல் பெரிதாயிருக்குமாயின், திட்டுத்திட்டாக பத்து பதினைந்துபேர் வட்டமாக நின்று கைகோத்து அசைந்தாடி ஒருவித ராகத்தோடு பாடிக்கொண்டு கொஞ்சகாலங் கழிந்த பிறகு, வேறு நடைச்சந்தத்தோடு பாடிக்கொண்டு காலடவு போட்டு மார்பிலடித்துக்கொண்டு சுற்றிவருகையில், புதிதாய்கற்றுக் கொள்ளுகிறவளாகவாவது விதரணை யில்லாதவளாகவாவதிருந்து, அடவு சரியாய்ப் போடாதவளைக் கையைப் பிடித்திழுத்து வெளியில் விட்டுவிடுகிறார்கள். இழவுக்கு அழப்போகையில் தலைமயிரை சிக்கில்லாமல் உடைத்துகோதிக்கொண்டு போய், எதிரெதிர் முகமாக நின்று, எதுகைமோனை தவறாமல் அதற்கிசைந்த வேறு ராகத்துடனே பாட்டுகள் பாடிக்கொண்டுதலைமயிரை யிரண்டுகைகளாலும்விரல்களைக்கொண்டு சீவுகிறார்கள். கணவனை பறிகொடுத்துத் தவிக்கிறவளை[illegible]க் கீழே தள்ளி மற்றவர்கள் அவளைச்சூழ்ந்து (லபலபவென்று) வாயிலடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மார்மேலிருக்குந்[illegible]ணியை எடுத்து இடுப்பில்வரைந்துகட்டிக்கொண்டும்மார்பிலடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஸ்திரீகள்மாத்திரமேயன்றி, புருஷர்களிலுஞ் சிலர் 'உன் கோயிலடிய, உனக்குநான் என்ன குறை செய்தேன், வேண பணிவிடைகள் செய்தேனே, நீ எனக்கு இந்த கெதி வைத்தாயே, உன்னை நம்பினதற்குப் பலன் இதுதானா? இனியுன் வாயில் மண்ணுதான் என்று இவ்விதமாய்த் தன்தன் தேவதையை நிந்திக்கிறார்கள். அருமையாய்க் கற்றுக்கொண்டு செய்யப்பட்ட பரத நாட்டியத்திலே நடிப்பவர் வேறாகவும்: அதற்கிசைவாக மேள[illegible]தாளம் பாட்டு நடத்துகிறவர்கள் வெவ்வேறு பராகவு[illegible]மிருக்க வேண்டியதாயிருக்க, இழவு நாட்டியத்தில் ஆட்டும் [illegible]

தாளமுமாகிய இம்மூன்றையும் ஒவ்வொருவருந் தனித்தனி
ஏககாலத்தில் நடத்துகிறது அதிக சாமர்த்தியமே; பெரு
ந் துக்கத்திலே, பழமை பாராட்ட வேண்டுநிமித்தம், துக்க
த்தையொரு பக்கத்தி லொதுக்கி நிர்த்தனுதிகளில் கவனம்
வைத்து முறை பிறழாது நடத்துவது பின்னும் விசேஷம்.
இப்படி செய்துவருவதும் ஜாதி அபிமானந்தானே! இதி
னுலேதான் பெண்டுகள் சமையல் செய்யும்போதும் சாவகா
சமாய்த் தனியே உட்காந்திருக்கும்போதும் தாய், தந்தை,
அண்ணன், தம்பி, கணவன், மகன் முதலிய உற்ருர் இறந்
துபோனுல் அழவேண்டியதற்காக தாங்கள் கேட்டதும் கற்ற
துமான பாட்டுகளைச்சொல்லி வழக்கப்படுத்துகிருர்களாம்.

கணவன் உற்ருர் பெற்ருர் முதலானவர்களில் யாரையாவ
து பறிகொடுத்தவளோடு காலைமுதல் மாலைவரையில் தங்க
ளுக்குத் தீர்ந்தபோது சிற்சிலராய்வந்து இழவுகொடுத்து, அ
வளைப்போதும்போதுமெனச் சலிக்கச்செய்வது அந்த அலுப்
பினுல் அவள் இழவுதுக்கத்தை மறந்து, சரீர உபாதியாகிய
சொந்த துக்கத்தில் மனந்திரும்பும்படிச் செய்வதற்கான யுக்
தியாயிருந்திருக்கும். கபடமற்ற பூர்வீக காலத்தில், உயிரு
க்குயிரா யிருந்தவன் இறந்தபின்பு தனக்கழகிருந்தும் தன் ச
ரீர மிருந்தும் என்ன பிரயோசனமென்று குய்யோமுறை
யோ வென்றழுது, மயிரைப் பிய்த்துப்போட்டு, வயிற்றிலும்
வாயிலு மடித்துக்கொண் டிருந்திருக்கும்படியானதாகத் தோ
ற்றும் பழமையைப் பாராட்டவேண்டி, தேசாபிமானம் ஜாதி
யபிமானமுதலிய அபிமானங்களினுல் நாளுக்குநாள் கொஞ்
சங் கொஞ்சமாக, மயிரைப் பிய்த்துக்கொண்டது சிவிக்கொ
ள்வதாகவும், உருண்டு புரண்டு அழுதது காலடவாகவும் வ
யிற்றி லடித்துக்கொண்டது ஒய்யாரமாகச் சில விரல்களை நீ
ட்டியும் சில விரல்களை வளைத்தும் மார்பில் மெத்தெனச் சொ
குசாக அடித்துக்கொள்ளும் மாரிழவாகவும், கணவா, துரை
யே, அண்ணு, அப்பா, அம்மா, மகனே என்னைவிட்டுப் போ
ய்விட்டாயே, எனக்குத் திக்கு வேறேகோணுமே யென்று
சொல்லிக்கொண்டது சந்தப்பாட்டாக மாறியிருக்குமாகில்
இதுவும் நல்லநாகரிகமே! சீர்திருத்தமே! இக்காரியங்களில்
இரண்டொன்று சில ஜாதியாருக்குளில்லையென்ருலும், மொ
த்தத்தில் யாவரும் இந்துக்களே. இந்த அனுசாரத்தை நம
மாடவர்களில் யாராகிலும் சம்மதமானதாகக் கொள்ளுவார்க
ளா? அவலக்ஷணமென்பது பற்றி யாரையாகிலுங் கேட்
போமாகில் நம்மில் சிலர் இதைத் தங்கள் மட்டில் நிறுத்தி
யிருக்கிருர்களே, வரவர நின்றுபோகுமென்கிருர்கள். சிலர்
என்பது எத்தனைபேர்? இந்தக்கேள்விச்சமயத்தில் நிறுத்தின
வர்களைத் தங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிருர்கள். எவனுவது
நிறுத்த முயலும்போது அவனை, 'இவன் மற்றவர்களைப்போ
லத் தாய்வயற்றில் பிறந்தவனுயில்லை, ஆகாயத்திலிருந்து கு
தித்தவனுயிருக்கிருன், இவனுக்கு மாத்திரம் இரண்டு கொம்
பு முளைத்திருக்கிறதாக்கும் இதுகளெல்லாம் வீண் சஷ்டக்க
ல்வி? முன்னோர்கள் நாள்முதல் நடந்துவருகிற வழக்கத்
தை இவன் நிறுத்திப்போடுகிருனும், என்று இகழுகிருர்கள்.
வரவர இது நின்றுபோகலாந்தான். வரவர யென்பது எவ்
வளவுகாலம்? பெண்களுக்கு அவ்வளவாய் வித்தியாவிடி
னும் கொஞ்சங்கற்றறிந்தமட்டில், சிலர் தவிர மற்றவர்கள்
முதிந்தோருடைய சேர்க்கையால்பழைய வழக்கத்தையே அ
னுஷ்டிக்கிருர்கள். சிலர் மாத்திரம் வெட்கத்தினுல் ஒதுங்
கி நிற்கிருர்கள். இவ்விதமாய் அதுதானே யொழியத்தலைப்
படுமாயின், எவ்வளவோ காலஞ்செல்லும். 'கூறைஏறி கோ
ழிபிடிக்கமாட்டாத குருக்கள் வானத்தைக் கீறிவழிகாட்டப்
போகிருனே' என்ருற்போல, நடந்துவருகிற இந்த அநாசா
ரத்தை நிறுத்துவதே கஷ்டமா யிருக்குமாயின, ஸ்திரீகளுக்
குப் புனர்விவாகம் செய்வது, துரைத்தனம் பண்ணுவதுபோ
ன்ற நூதனகாரியங்கள் அதிசுலபமா யிருக்குமோ?

(இன்னும்வரும்.)

ஜாதி[illegible]பதத்தால் விளையும் சங்கடங்கள்,

இந்துக்களாகிய ந[illegible]மவர்களுக்கு ஜாதிபேதத்தால் வி
ளையும் சங்கடங்கள் ப[illegible]ல. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றை
யும் ஈண்டெடுத் துரைக்க[illegible]வென்ருல் காலமுமிடமும்
போதாவாதலால் சிலவற்றை[illegible]மாத்திரம் இவ்விடம்
தீட்டுவேம்.

க. இந்துக்களாகிய நாம் பிறந்த[illegible]நாள்தொட்டு பிரே
தமாகும் பரியந்தம்மற்றமானிடர்களு[illegible]ன் கலந்துஉண்டு
உடுத்திக்களி ப்புற்றிருக்கச் சக்தியற்றவர்களாகிக்கினற்
றுத்தவளைகள்போல் மற்றவர்களதுவளப்பத்தையும் வா
ய்மையையும் விசாரிக்காமலும், மற்றவர்களது நல்லொழு
க்கநடை யுடை பாவனைகளைக்கண்டு அவற்றினை யனு
சரித்தொழுகாமலும், மற்றவர்களது தீயொழுக்கப் படு
கேடுகளைப் பார்த்து ஒத்திட்டு நமது சீர்கேடுகளைச்சீர்
திருத்திக்கொள்ளாமலும் இருக்கின்ருேம். இவ்வாறு
நாமிருப்பதற்குக் காரணம் நம்மைப் பந்தித்திருக்கும்
ஜாதிபேதக்கட்டேயல்லவா?

உ. இந்துக்களாகிய நம்மிலனேகர்வெகுவாய்வேசிகா
ந்தர்களாவும், தாசிவேசிகளுக்குத்தாம் தேடியதிரவியம
னைத்தையும், பிதுரார்ச்சிதமாக வந்த திரவியமுழுவதை
யும் அழுதுவிடுவோர்களாகவும் இருப்பதற்குக் கார
ணமென்னை? நமக்கு இவ்வுலகத்தில் சிரேஷ்டமாகவு
ள்ளது ஆசை. ஆசைக்கிருப்பிடம் சிநேகம். அஃது சிற
ந்துதழைக்கும்ஸ்தானம் ஸ்திரிபுருஷாள். ஆகவே ஸ்திரி
யாவது புருஷனுவது முறையே புருஷனையும் ஸ்திரி
யையும் விவாகம் புரியவேண்டில் தத்தம் மனதிற்கு
ரம்மியப்பட்டவர்களாகப் பார்த்து நியமித்துக்கொள்
ளவேண்டிய ததியாவசியக மாகின்றது. ஆனுல் இந்துக்
களாகிய நாம்குலத்திற்பிறந்தது குரங்கேயானுலும்கொ
ள்ளுவது உத்தமமென்று மணமகளும் மணமகனும்
சம்மதமுரு திருக்கையிலேயே மணம்புரிவிக்கின்ருேம்.
இக்கொடுவழக்கம் வேசி தாசிமார்கள் காமவலையில் புரு
டமச்சங்களைப்போய்ச் சிக்கிக்கொள்ளும்படி, செய்கி
ன்றது. புருடமச்சங்கள் வேசையர் மோகவலையில்
சிக்குறலும் ஆசைக்கணவர்கள் அகலப்பெற்ற குல
மகளிரும் நிலைகுலைந்து கற்புநிலை பிறழ்கின்றனர். இவை
யெல்லாம் ஜாதிபேதத்தால் விளையும் தடுமாற்றங்கள
ன்ரு?

3. மேலும் நமது கு[illegible]லமகளிரது நிர்ப்பாக்கியம்இதும
ட்டும் நிற்காமல் மென்[illegible]மேலும் பெருகுகின்றது. அது வ
ருமாறுவேசியர்வலைப்படடுழலும் தத்தம்கணவர்கள் உ
யிர்வாழும் காலையிலேயேசுவற்றை வைத்துக்கொண்டுசி
த்திரம் எழுதுபவங்களை யொத்து மாலையிட்ட கணவன்
பேர் வழங்கபிறர்பால் சுகித்து மகப்பேற்றினை யடைகி
ன்றனர் சிலமாதர். இவ்விழியகேட்டினிற்கு வித்தாயுள்
ளது ஜாதிபேதமன்ரு?

4. இந்துக்களாகிய நம்மவருள் விதவைகளை மறு
மணம் புரிவிக்காம லிருப்பதால் எத்தனை விதவைகள்
எத்தனை சிறுவர்களைக் கைப்பிடித்திழுத்துக் கலவிகள்
நிகழ்திப் புதல்வரைப்பெற்றுப்பூமியிற் புதைக்கின்றனர்.
இத்தனையும் ஜாதிபேதத்தால் விளையும் நிபந்தனையால்
வந்ததன்ரு?

5. இந்து நாடாகிய நமது நாடானது நாளுக்குநாள்
நலிந்துப்போவதற்குக் காரணம் யாது? ஓர்நாடானது
செழிப்புறவேண்டுமாயின் அந்நாட்டிற்கு வேண்டிய
யாவையும் அந்நாட்டில்தானே அந்நாட்டவர்களாலே
யே யியற்றப்பட்டனுபவிக்கப்படுவதல்லாமல் பிறநாட்
டிற்கும் வேண்டுவனவற்றைத்தானியற்றிச்சென்று தரு
வதாக விருத்தல்வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதற்கு
அந்நாடானது தனக்குள் ஐக்கிய பாவத்தையும்
பிறதேசங்களுக்குப் போக்கு வருத்தையும் உடைய
தாகவிருக்கவேணடும். ஆகவே இந்துநாடாகிய நமது
நாடானது பிந்தி நிற்பதற்குக் காரணம் உள்நாட்டில்
ஐக்கியமின்மையும் பிறநாட்டுக்குப் போக்குவருத்தின்
மையுமேயாம். மேலைய இருகாரணங்களுக்கும் ஆதிகா
ரணமாயுள்ளது ஜாதிபேதமன்ரு?

இவ்வாறு கொடுமைகளுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமா
யுள்ள ஜாதிபேதத்தைச் சேதித்தாலொழிய மேதினியி
ல் இந்துக்களாகிய நமக்கு பின்னிட்டகாலை முன்னிட்டு
வைப்பதற்கு இடமிராது.

D.

சமயபுராதனம்.

யாதானும்ஓர் சமயமுண்டாய் ஓங்கிவளர்ந்து எண்டிசாமுகங்களிலும் பரவித்தழைத்து வருகையில்அதை நாசஞ்செய்ய மற்றோர் சமயமுண்டாவதும் அதையும் நாசஞ்செய்ய இன்னொருசமயமுண்டாவதும் இப்படியே சமயங்களனைத்தும் ஒன்றன்பின், ஒவ்வொன்றா யுண்டாவதும், பின்னுண்டான சமயந்தான் பிரபலிக்க முன்னையசமயவாதிகளின் உதிரத்தை அருவிபோல் பெருக்கிவருவதும் இது சமயங்களுக்குரிய இயற்கையாம். இதனால் பிரபல மடைந்திருக்கும் கொள்கை பின்னுண்டானதென்றும், க்ஷீணதிசையை யடைந்திருக்குஞ் சமயம் முன்னுண்டானதென்றும் தெளிவாக விளங்குகின்றது. கௌதமபௌத்தரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பௌத்தமதமானது இந்தியா, இலங்கை, திபெத்து, மங்கோலியா, மஞ்சூரியா, சீனா, ஜப்பான், பர்ம்மா, சயாம் இவ்விடங்களனைத்திலும் வியாபித்துப் பரவி ஓங்கி வளர்ந்துதழைத்திருக்கின்றது. இப்பிரபலசமயமாகியபௌத்தமதத்தை இத்தேசத்தில் மட்டும் நாசஞ்செய்ய அற்ப சமயமாகிய பிராமணசமயம் நவீனமாக உற்பத்தியாகி. அதை நாசஞ்செய்து பிராமணசமயம் பிரபலமடைந்து வந்ததால் க்ஷீணதிசையை யடைந்திருக்கும் பௌத்தமதம் முன்னுண்டானதென்றும், பிரபலமடைந்திருக்கும் பிராமணசமயம் பின்னுண்டானதென்றும் கரதலாகமலம்போல் விளங்குகின்றது. இதற்கு சில திருட்டாந்தங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றேன். சென்னைக்கடுத்த ஸ்ரீபெரம்பத்தூராரனைவரும் பௌத்தர்கள். வைஷ்ணவமத ஸ்தாபகராகிய உடையவரென்பவர் அங்குசென்று அந்நாட்டாரி லனேகரை வைஷ்ணவசமயத்திற்கு உபாயதந்திரங்களால் திருப்பித் திரும்பாதவர்களைக் கற்காணங்களிலிட்டு ஆட்டியும் கழுவிலேற்றியும் வைஷ்ணவத்தை ஸ்தாபித்தார். ஜாலவித்தை கண்கட்டு வித்தைகள் கற்று பிராமணகொள்கையாகிய சைவ சமயத்தை அனுஷ்டித்த திருஞானசம்பந்த ரென்பவரை பிராமணர்கள் மதுரைக்கு அனுப்பி அங்குள்ளயாவரையும் பௌத்தமதத்தினின்று சைவமதத்திற்குத் திரும்பும்படி கற்பிக்கச்சொன்னார்கள். சில பிராமணர்களும் திருஞான சம்பந்தரும் அங்ஙனமேசென்று கூன்பாண்டியரின் மனைவியாகிய மங்கையற்கரசியையும், அவ்வரசனின் மந்திரியாகிய குலச்சிறை நாயனாரையும் ஏதேதோ உபாயதந்திரங்களால் தங்கள் கொள்கைக்குத் திருப்பி கைவசஞ்செய்து, அவர்கள் மூலமாகக் கூன்பாண்டியனையும் திருப்பிக்கொண்டபின் தைரியங்கொண்டு பௌத்தர்களாகிய அந்நாட்டா ரனைவரையும் வருவித்து நீங்களனைவரும் ஏககாலத்தில் நீறையணிந்து சைவசமயத்திற்குத் திரும்பிவிடவேண்டும். திரும்பாதவர்களனைவரையும் இதோ கொண்டுவந்து வைத்திருக்குங் கழுமரங்களுக்கு இரையாக்கி விடப்படுமென அங்கிருந்த பிராமணரும் திருஞான சம்பந்தரும் ஆக்கிரமித்து வற்புறுத்தினார்கள். இதனைக்கேட்ட பௌத்தர்கள் சினங்கொண்டு மெய்நடுங்கி நிராகரித்து இங்கு கொண்டுவந்து வைத்திருக்குங் கழுமரங்களுக்கு பலியானாலு மாவோமேயன்றி, ஊன்நாற்றமடிக்கும் என்புகளை மாலையாகக் கழுத்திலணிந்து, புலித்தோலையுடுத்தி சாம்பலைச்சுவறி, ஆடுமாடு குதிரைகளை வதைத்து யாகத்தீயில் சமைத்துண்ணும் பாஷாண்டி மதத்தைப் பின்பற்றோமென்று சினந்துரைக்கவே அங்கிருந்த பிராமணர்களும், சம்பந்தரும் கிஞ்சித்தும் இரக்கமின்றி அவர்களனைவரையும் பிடித்துப்பிடித்து துடிக்கப்பதைக்கக் கழுவிலேற்றி உதிரப்பிரவாகத்தைப் பெருக்கி அவ்விடத்தில் சைவமதத்தை ஸ்தாபித்தனர். மற்றோரிடத்தில் இரணியனின் புத்திரனாகிய பிரகலாதனென்பவனை பிராமணர்கள் தங்கள்கொள்கைக்குத் திருப்பிக்கொண்டு, புத்திரனுக்கும் தந்தைக்குமே பகையைமூட்டி, பிள்ளைக்கும் தந்தைக்கும் வாக்குவாதம் நடந்துவருகையில் தேகவலிவுடைய ஓர் பிராமணன் புலிநகங்களைப்போன்ற நகங்களை எழுகினால்செய்து கையில்தொடுத்து கோரவேடம்பூண்டு ஓர் ஸ்தம்பத்தின் மறைவில்நின்று தருணம்பார்த்துஇரணியன்மீதுபாய்ந்து அவன் தொண்டையைக்கடித்துவயற்றைக்கிழித்துகுடலைப்பிடுங்கி மாலையாக அணிந்து தங்கள் வைஷ்ணவக் கொள்கையை ஸ்தாபித்தார். பூர்வகாலத்தில் பிராமணர் தங்கள் கொள்கையை ஸ்தாபிப்பதற்காக பௌத்தர்களுக்குச்செய்தஅநியாயமாகியகொலைபாதகங்களனைத்தையும் இதிலெழுதினால் மிகு விரியுமாதலால் இதனோடே நிறுத்துகிறேன். இப்படியேபிராமணர் ஒவ்வொருநாடுநகரமுஞ்சென்று இத்தகைய அநியாயங்கள் செய்து பௌத்தர்களை வெட்டி வெட்டி தங்கள் கொள்கையைநிலைநாட்டினர்.

ஆகையால் முன்னுண்டானது பௌத்தமதமென்றும் பின்னுண்டானது பிராமண சமயமென்றும் ஜலத்தின்கண் பிரதிபலிக்கும் சூரியபிம்பத்தைப்போல் விளங்குகின்றது. ஆகையால், பௌத்தமதமே யுண்டாய் 2500 வருஷமாகிறதெனின், அதற்குப் பின்னுண்டான சமயமாகிய பிராமண சமயமுண்டாய் சொற்பவருஷங்கள்தானிருக்குமென்று அனுமானிக்கப்படுகின்றது. பௌத்தரென்னும்பெயரைஉடைத்தாயிருந்தவர்கள் 12-பெயர். இப்பன்னிருவரில்,ஒருவர் வியாசருடைய காலத்திலிருந்து அவருடன் சமயவாதமாடி வந்தவர். இவர் பௌத்தமதத்தைஸ்தாபித்த முதல்பௌத்தரல்லர். அச்சமய மரபினரில் தோன்றி அதேபெயரைப்பெற்ற வேறொருபௌத்தர். இப்பௌத்தருக்கும் வியாசருக்கும்சமயசம்வாதம் நடக்கையில் பௌத்தர் வியாசரைநோக்கி நீங்கள் யாகாதி கிருத்தியகாலங்களில் ஜீவவதைசெய்து மாமிசத்தை உண்ணுவதால் உங்கள் கொள்கையில் ஜீவகாருணியமில்லை யெனவும், சமஸ்த ஜீவஜந்துக்களையும் தன்னுயிர்போலெண்ணி யாவற்றின்மீதும் ஜீவகாருண்ணியம் வைத்து ஜீவவதை செய்யாதிருக்க வேண்டுமெனவும் பௌத்தமதம் கற்பிப்பதால் அதுவே சிறப்புடைய தென்று ஜெயக்கொடியை கரத்திலேந்தி ஜெயசீலராகத் தூக்கவே வியாசர் நாணமுற்று நாணித் தலைகுனிந்து அபஜெயப்பட்டுப் பின்னிடைந்து போனதினால் அவர்தம்மினத்தவர்களில் சிலரைத்தருவித்துத் தங்களுக்குள் ஓர் சங்கங்கூட்டி பௌத்தர்களை இவ்வாரன்று நாம் ஆங்காங்குள்ள குறுநில மன்னரிடஞ் சென்று அவர்கள் இறந்தபின் அவர்களை நாம் கடவுளாக எண்ணி வணங்குவதாக வஞ்சித்து அவர்களை கைவசப்படுத்தி பௌத்தர்களை நாசஞ்செய்து விடவேண்டுமெனத்தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்.

M. MASILAMONI.

வர்த்தமானம்.

பிராஞ்சுதேசத்தில் குரங்கின் மாமிசத்தை மிகவும் உசிதமாகப் பொசிக்கிப் பொசித்து வருவதாகத் தெரியவருகின்றது.

பாட்னாவிலே ஓர் இந்துவானவன் மறித்து காஷ்டத்தில் வைக்கப்பட்ட பிறகு உயிர்த்தெழுந்து வீடுவந்து சேர்ந்தானாம்.

குராச்சியில் இருவர் கூடிக்கொண்டு ஓர் குரங்கின் தேகத்தில் கிருசனெண்ணெயை யூத்தி தீயிட்ட குற்றத்திற்காகத் தலையொன்றிற்கு ஒவ்வொரு ரூபாய் அபராதம் வி[illegible]க்கப்பட்டார்களாம். மேலைய குற்றவாளிகள் குரங்கினும் விசேடமான குரங்குகளாக விருக்கவேண்டும்.

அற்புதகுணமுள்ளஅரிசி.—ஆஸாம் தேசத்திலே ஒருமாகாணத்தில்அற்புதமுள்ள ஒருவகைத்தானியம் பயிராகின்றதாம். அரிசியை கடு நிமிஷம் தண்ணீரில் அல்லது பாலில் ஊரவைத்திருந்தால் அது வெந்து சோறுபதமாயுண்பதற்குத் தக்கதாகின்றதெனவும், அவ்வகைத்தானியம் அந்நாட்டில் விசேடமாய்ப் பயிராகிறதென்றும், அங்கிருந்து ஒரு நிருபநேசர் எழுதுகிறார், இப்படிப்பட்ட தானியம் இத்தேசத்து நிலங்களிற் பயிராகுமானால் மிகவும் அனுகூலம்தாண்ப[illegible] நீரில் ஊறவைப்பதொன்றினாலேயே சோறாக அரிசி ச[illegible]மையும்போது, நெருப்பு, விறகு தேவையில்லையே. [illegible]திசம்சாரதுக்கமும் பெரிது நீங்கும். இப்படிப்பட்ட நன்மை[illegible]யை அத்தேசத்துப் பிரஜைகள் பற்றிருப்பது வியக்கத்[illegible]க்கதே.

☞ ALL TAMIL LITERARY COMMUNICATIONS MUST BE ADDRESSED TO *P. Munisawmy Naiker* 307 LINGHI CHETTY STREET Madras.